

ved den staaende Hær, dernæst 8 Aars Tjeneste ved Borgervæbningen, hvilken i Fredstid er en betydelig strengere Tjeneste end Tjenesten ved Forstærkningen, og de saa fremdeles skulde fortsætte deres Tjeneste i denne længere Tid, — aabenbart vilde blive haardere bebyrdede end de Andre. Det har derfor forekommet Udvalget, at Tjenestetiden med Hensyn til dem, der paa Grund af den nye Lovgivning ere blevne værnepligtige og ikke forhen vare det, og med Hensyn til alle dem, der for Fremtiden blive Udskrivning til Landfrigtstjeneste underkastede, burde være indskrænket til ialt 16 Aar, saaledes at 8 Aars Tjeneste i Borgervæbningen i Kjøbenhavn aldeles befrier dem for al videre Tjeneste. Den høitærede Justitsminister har vel bemærket, hvorledes den Masse, der hører ind under Borgervæbningen, vilde blive i en betydelig Grad indskrænket ved det Forslag, der er gjort om at nedsætte Tjenestetiden til 16 Aar, og at det var muligt, at Borgervæbningen derved blev sat ud af Stand til at opfylde sin Bestemmelse. Dersom dette ganske klart foreslaae, da kunde der være et Motiv deri til maaskee at stemme for den længere Tjenestetid; men det er ikke saaledes blevet klart, ligesom det heller ikke endnu er afgjort, hvorvidt det er nødvendigt, at der skal være to forskellige Corps'er ved Borgervæbningen, saa at man ikke deri kan finde et Motiv til at fastsætte en længere Tjenestetid. Den høitærede Minister har ogsaa sagt, at man gjerne for Diebliffet kunde fastsætte den længere Tjenestetid, da den siden kunde blive forkortet, hvis man fandt den overflødig. Men jeg maa dog bemærke, at den Kjøbenhavnske Befolkning derved kom i en mislignere Stilling, end den ellers vilde være i; thi saa behøvedes der en ny Lovgivningsbeslutning til at lempe denne Bestemmelse, hvorimod det, naar Tjenestetiden indskrænkes til det, der efter de nuværende Forhold synes at være billigt og naturligt, vilde være nødvendigt at give en ny Lov, saafremt det skulde findes, at Borgervæbningen ikke paa anden Maade kunde bestaae. Udvalget har imidlertid søgt at afhjælpe de værste Forlegenheder, som kunde flyde af den forkortede Tjenestetid for Borgervæbningen, ved at foreslaae, at den nedsatte Tjenestetid kun skal være Regelen for

dem, der enten efter Septemberloven af 1848 eller efter Forordningen af 12te Februar 1849 have været Værnepligten underkastede, hvad enten de nu virkelig ere blevne udfrevne eller de ere blevne fritagne ved Lodtrækning eller af andre Grunde, som gjøre, at Pligten, uagtet den hvilede paa dem, dog ikke er kommen til Virkelighed. De have havt en ny Byrde, som forhen var dem ubekendt, og derfor er det naturligt, at de ikke ved den nye Borgervæbningslov skulde saaledes bebyrdes, at de i det Hele kom til at besværes mere end alle de øvrige Landets Indvaanere. Derimod har man troet, at det ikke var nødvendigt, at gjøre nogen Forandring i Tjenestetiden med Hensyn til den øvrige under Borgervæbningen hørende Masse. Deres Stilling er jo aldeles ikke forandret ved disse nye Love, og de kunne altsaa ikke anses som lidende ved at vedblive at tjene indtil deres 45de Aar i Overeensstemmelse med de hidtil gjældende Regler. Den høitagtede Justitsminister synes iøvrigt ikke at ønske denne Lempning, og, dersom det er Regjeringens endelige Mening, ikke at ville benytte sig deraf, saa skulde jeg ogsaa troe, at Udvalget gjerne giver Slip derpaa. Derved sit Sagen større Simpeltid; thi saa bortfaldt Tjenesten for Alle, naar de havde tjent i 16 Aar eller ordentligviis med det 38te Aar. Men deraf vilde følge, at i det Diebliff, den nye Lov kommer ud, vil der blive en stor Mængde Udtrædelse en masse, hvilket derimod vilde forebygges ved Udvalgets Forslag. Naar den høitærede Justitsminister har meent, at der ingen Conseqvens vilde være i Lovgivningen, naar man gjorde denne Forffjel, saa forekommer det mig dog, at der vil blive en meget god Conseqvens; thi de Individier, som skulde blive ved at tjene til det 45de Aar, komme aldeles i en mere bebyrdet Stilling end den, hvori de forhen, inden der skete den betydelige Forandring, som er sket ved Septemberloven af 1848 og ved Værnepligtsloven, befandt sig. Det er langtfra det Sædvanlige, men det er tværtimod kun Undtagelsestilfælde, at den Stamme, som nu hører til Borgervæbningen, har været underkastet Værnepligten i Overeensstemmelse med de ældre Love. Det er kun de enkelte